

SIPOS GYULA

Hegytetőn

*Hegytetőn, két ország határárkövéén.
Köröttem a táj nemzetközisége.
Béke.
Béke felhőkben, fákbán és füvekben.
Mikor lesz ilyen béke a szivekben?
Két egyenruha is lelökhethetne innen.
Két egyforma szurony itt döfhetne sziven.
A történelemben hány vérivó ördög
gurigázott innen koponyagöröngyöt.
Kardélel elmetszve testvért a testvértől,
kisgyermeknek nyelvét kitépdesve végül.
Hegytetőn, két ország határárkövéén
lelkemben a követ hengergetem én.
Barátaim körül: milyen egyszerű,
elhengerül a kő és kínó a fű.*

Az egész

*Milyen jó volna bevenni magunkat
egy nép bokraiba.
A ház, a kalyiba,
ahol élünk,
várunk és menedékünk.
Egyetlen.
Minden helyett
és minden ellen.
De
frakkos diplomaták
késélű mosolyukkal,
bombacsöppeket hullató
koktélos poharakkal
fölosztják újra a világot.*

*Mi nekik egy kicsi nép?
Mi egy bokor ott, ahol erdők égnek?
Uránbányák, olajvezetékek, nemzetközi bankok
és minden ősfenevad
mocska szennyezi be
a történelem nagy, hős, elkülönítő
igaz áramlatait.
Membújva Pannónia bokraiban
maradok mégis az egészé.*

Próféták

*Apám ma is el tudja mondani
a nagy és a kisebb profétákat.
Tizenketten vagy tizennégyen voltak?
Én csak azt tudom, hogy mit profétáltak
egy szétszórásra ítélt nép nevében.
Éjszakánként ennek a zagyvaságnak
minden dühös tajtékszavát értem.*

ÁGH ISTVÁN

Féreg viszi az álmot

*Féreg viszi az álmot, fölriad
aki álmában fojtogat,
csontfájdalom a lelkiismeret:
ne merd megfogni alvó párodát!*

*A falban kígyó, égben repülő,
szégyen, patkány-fölött-lakás,
megváltásért hull az alma le,
korábban, mint az aratás.*